

Bruksela, styczeń 2026

Projekt decyzji delegowanej uzupełniająca rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2025/40 ws. zwolnień z wymogów ponownego użycia owijki paletowej i taśm

Stanowisko Business & Science Poland

Niniejsze stanowisko odnosi się do inicjatywy Komisji Europejskiej uzupełniającej rozporządzenie (UE) 2025/40 w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych (PPWR). Zgodnie z art. 29 PPWR operatorzy wprowadzający towary do obrotu na rynku unijnym są zobowiązani do zapewnienia, aby od 2030 r. co najmniej 40% opakowań było opakowaniami wielokrotnego użytku funkcjonującymi w ramach systemów ponownego użycia, a od 2040 r. - 70%. Projekt aktu delegowanego przewiduje zniesienie obowiązku zapewnienia 100% ponownego użycia określonych opakowań transportowych w wybranych przepływach logistycznych, wynikającego z art. 29 ust. 2 i 3 PPWR. Projektowane wyłączenie z art. 29 ust. 2 i 3 PPWR należy ocenić pozytywnie.

Jednocześnie celem niniejszego stanowiska jest wykazanie, że folie do owijania palet i taśmy spinające, które nie zostały wyłączone z zakresu opakowań uwzględnianych przy realizacji celów ogólnych określonych w art. 29 ust. 1 PPWR, nie powinny być objęte tymi celami ze względu na trwałe bariery techniczne, operacyjne, środowiskowe i prawne.

Poniżej przedstawiono kluczowe argumenty uzasadniające konieczność takiego wyłączenia.

1) Brak jest realnych i skalowalnych alternatyw dla jednorazowych opakowań paletowych z tworzyw sztucznych

Folie stretch i taśmy spinające zapewniają bezpieczeństwo ładunku, stabilność i elastyczność przy minimalnej masie materiału. Zgodnie z analizami Deloitte, rozwiązania wielokrotnego użytku nie są dostępne na skalę przemysłową i wiążą się z istotnymi stratami efektywności, brakiem automatyzacji oraz poważnymi ograniczeniami logistycznymi i operacyjnymi.

2) Wysokie koszty wdrożenia ponownego użycia oraz ryzyko zakłóceń łańcuchów dostaw

Szacunki belgijskiej agencji doradczej RDC Environment wskazują na dodatkowe koszty rzędu ok. 5 mld EUR rocznie dla kluczowych sektorów gospodarki, wynikające m.in. z konieczności utrzymywania równoległych systemów opakowań jednorazowych i wielokrotnego użytku, zwiększonych kosztów pracy, logistyki zwrotnej, magazynowania i obsługi manualnej. Skutkowałoby to spadkiem konkurencyjności przedsiębiorstw z UE, w szczególności wobec podmiotów spoza Unii, które nie podlegałyby analogicznym wymogom.

3) Brak korzyści środowiskowych wynikających z ponownego użycia analizowanych formatów opakowań

Badania przeprowadzone przez Niemiecki Instytut Badań nad Energią i Środowiskiem (Institut für Energie- und Umweltforschung) wskazują, że produkcja opakowań wielokrotnego użytku wiąże się ze znacznie wyższą emisją gazów cieplarnianych, a ich większa masa i niższa elastyczność powodują wzrost emisji transportowych i spadek efektywności logistycznej. Efekty te występują niezależnie od poziomu docelowego ponownego użycia i nie ograniczają się do scenariusza 100%.

4) Brak jasnej i wiążącej metodologii obliczania celów ponownego użycia

Do czasu przyjęcia aktu delegowanego na podstawie art. 31 PPWR, przedsiębiorcy i państwa członkowskie pozbawieni są pewności prawnej co do sposobu liczenia „jednostek równoważnych” oraz wykazywania realizacji celów, szczególnie w przypadku mieszanych systemów opakowań transportowych.

O BSP

Business & Science Poland (BSP) łączy doświadczenie czołowych polskich przedsiębiorstw z agendą Unii Europejskiej. Reprezentujemy wiedzę i interesy polskich firm zatrudniających ponad 280 000 osób w Polsce, UE i na całym świecie. Naszym celem jest wspieranie Jednolitego Rynku UE, z uwzględnieniem potrzeby jego odpowiedzialnej i skutecznej transformacji.